

[Indenrigsministeren.]

skal forbeholde sig Ret til Amortisation ved Opkøb, ikke for Flertallet vil være saa store, naar man gaar til Udstedelse af parirentede Obligationer. Et Mindretal har imidlertid stillet Forslag om en saadan Bestemmelse, og jeg har i Lovforslaget fulgt dette Mindretal, hvorefter det i § 24, Stk. 4, bestemmes, at Amortisation af Kasseobligationer sker ved Opkøb eller ved Udtrækning efter Direktionens forud for den paagældende Termin tagne Bestemmelse. Mindretallet anfører, at Kurstabet ved, at der ikke sikres Obligationsejerne Udtrækningschancen, vil være meget ringe, naar der er Tale om i det væsentlige parirentede Obligationer, en Opfattelse, der i øvrigt ogsaa fremgaar af en Beregning fra Statsanstalten for Livsforikring, der er optaget i Betænkningen. Men derefter siger Mindretallet i sin Motivering:

„Dersom imidlertid Renteniveauet i Laanets Løbetid ændrer sig saaledes, at Kursen paa de paagældende Obligationer falder meget stærkt, eller der indtræffer andre Forhold, der medfører en meget lav Kurs paa Obligationerne, vil Obligationsejerne, saafremt Amortisationen sker ved Udtrækning til Pari — foruden den Ret, de ved at købe en Obligation har faaet til at oppebære den i Obligationen fastsatte Rente —, tillige blive Deltagere i et Lotteri om Udtrækningsavancer.“

I disse Betragtninger giver jeg Mindretallet Ret. Men hertil kommer, at Amortisering alene ved Udtrækning har vist sig særlig uheldig i Krisetider. Naar Krisetider eventuelt skaber en vis Mistro eller Ængstelse omkring visse Foreningers Obligationer, kan man være nogenlunde sikker paa, at de Midler, Obligationsejerne faar fri ved Udtrækning af deres Obligationer til Pari, ikke igen anvendes til Køb af disse Foreningers Obligationer, men man anvender dem til Køb af Obligationer i helt andre og, som man mener, mere sikre Foreninger. Saafremt disse store Amortisationsbeløb i en saadan Tid i Stedet for blev anvendt til Opkøb af den paa Markedet fremkommende Obligationsmasse fra de paagældende Foreninger, vilde dette i høj Grad modvirke urimelige Kursfald.

I § 24 bestemmes det i øvrigt, at Udstedelsen af Obligationer, der amortiseres til Overkurs, ikke er tilladt, ligesom det bestemmes, at Kasseobligationer kun kan udstedes som betalbare i dansk Mønt.

Afsnit IV, §§ 27—29, omhandler Regnskabsaflæggelse og Anbringelse af Midler.

De indeholder en Række Ordensbestemmelser til Betyggelse for alle Parter; jeg kan henvise til Kommissionens Betænkning Side 148—51.

I Afsnit V er der i § 30 indsat den i den nuværende Lovgivning gældende Bestemmelse om, at de af de to Husmandskreditforeninger udstedte Kasseobligationer erholder Statens Garanti for en Rente af 4 pCt. I øvrigt omhandler dette Afsnit visse særlige Bestemmelser. Det bestemmes i § 31, at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1937, idet dog Bestemmelserne om Ministeriets Tilsyn, §§ 12—15, foreslaas at træde i Kraft straks efter Lovens Vedtagelse. Endvidere findes i § 31 fastlagt, hvilke af Lovens Bestemmelser der efter deres Natur først kan finde Anvendelse for fremtidig aabnede Serier og Afdelinger.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til Lov om Købstadhypotekforeninger*. Som bekendt findes der ikke nogen egentlig Lovgivning om Hypotekforeningernes Styrelse og Virksomhed, ligesom Hypotekforeningerne her i Landet op igennem Tiden ikke har været underkastet noget Tilsyn. Dette maa formentlig anses for en Fejl, hvad Begivenhederne vel tilstrækkeligt har vist. Man maa erindre, at det drejer sig om Foreninger, der i alt har et Udlaan af 462 Mill. Kr., heraf 408 Millioner i Købstad- og 54 Millioner i Landhypotekforeninger. Naar det Forslag, der her forelægges, kun angaar Købstadhypotekforeninger og ikke ogsaa Landhypotekforeninger, staar det i Forbindelse med, at de 3 Landhypotekforeninger i de senere Aar allerede er inddraget under Ministeriets Tilsyn. For Jydsk Land-Hypotekforenings Vedkommende er dette sket gennem de særlige Love af 30. Januar 1932 og 8. December 1933, der ordnede denne Forenings Forhold. For Østifternes Land-Hypotekforening og Husmandshypotekforeningen skete det ved en Lov af 11. Maj 1935. Det vil formentlig i det hele sikkert være rimeligt at forholde sig afventende med Hensyn til Spørgsmaalet om en eventuel generel Lovgivning om Landhypotekforeningers Forhold. Jeg skal i øvrigt ikke gennemgaa dette Forslags enkelte Bestemmelser, men skal i saa Henseende henvise til Bemærkningerne i Kommissionens Betænkning. Jeg skal kun nævne, at efter Forslagets § 8 skal de for en Købstadhypotekforening gældende Statutter inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden forelægges Indenrigsministeriet til Stadfæstelse.

Den maksimale Laanegrænse er i § 14 sat til 75 pCt. af Vurderingen, hvad der